

BIBLICKÉ TEXTY K EKUMENICKEJ CHARTE

„Spoločne hlásať evanjelium“

2Kor 5,11-21

(brat kazateľ Daniel Pastirčák, Cirkev Bratská)

Sme Kristovými vyslancami - Pretože poznáme bázeň pred Pánom presvedčame ľudí, ale Boh nás pozná, a dúfam, že nás pozná aj vaše svedomie. Zasa vám nie seba odporúčame, ale vám dávame príležitosť chváliť sa nami, aby ste to mali proti tým, čo sa chvália navonok, a nie v srdci. Lebo ak strácame rozum, tak pre Boha, ak sme triezvi, to pre vás.

Lebo nás ženie Kristova láska, keď si uvedomíme, že ak jeden zomrel za všetkých, teda všetci zomreli. A zomrel za všetkých, aby aj tí, čo žijú, už nežili pre seba, ale pre toho, ktorý za nich zomrel a vstal z mŕtvych. Preto odteraz nepoznáme nikoho podľa tela. A ak sme aj poznali Krista podľa tela, teraz už nepoznáme. Kto je teda v Kristovi, je novým stvorením. Staré sa pominulo a nastalo nové.

Ale to všetko je od Boha, ktorý nás skrze Krista zmieril so sebou a zveril nám službu zmierenia. Ved' v Kristovi Boh zmieril svet so sebou a nepočítal ľudom ich hriechy. A nám odovzdal slovo zmierenia. Sme teda Kristovými vyslancami a akoby Boh napomínal skrze nás. V Kristovom mene prosíme: Zmierte sa s Bohom! Toho, ktorý nepoznal hriech, za nás urobil hriechom, aby sme sa v ňom stali Božou spravodlivosťou.

/2Kor 5,11-21/

Nevyhnutnosť ekumény: na to, aby sme mohli hlásať Krista.

Niekedy vzniká napätie, či je človek katolík alebo protestant: V podstate sa svet zaujíma o to, čo si o dôležitých otázkach myslí celkovo kresťanstvo.

Sme vyzvaní, aby sme hlásali evanjelium uprostred rôznych línií množstva náboženstiev. Kresťanstvo musí uprostred tohto formovať aj samo seba, vrátiť sa k jednote.

V praxi to znamená pokoru (aj napr. ku niektorým situáciám v minulosti ako kacírstvo, atď.) Nemôžeme sa hlásiť k evanjeliu na úkor kohokoľvek. Jednota - jedine pokáním.

C. S. Lewis -> priekopník ekumény: *K jádru křesťanství* (kniha).

Sme časťami jedného tela. Hlásať môžeme len spoločným srdcom a spoločnou myslou.

Podstata evanjelia: ... dnes, keď chcete zdieľať, hovoríte o neviditeľnej realite...

Už nepoznáme Krista podľa tela („Preto odteraz nepoznáme nikoho podľa tela. A ak sme aj poznali Krista podľa tela, teraz už nepoznáme.“ /2Kor 5,16/) - podľa čoho teda? Spája nás Láska Kristova (On zomrel za všetkých... všetci zomreli... „Lebo nás ženie Kristova láska, keď si uvedomíme, že ak jeden zomrel za všetkých, teda všetci zomreli.“ /2Kor 5,14/)

Sila sa deje tam, kde zažívame toto zomieranie, premenu. Premenu z depresí a prázdnoty, zo závislostí do oslobodenia, z rozbitých rodín na zjednotenie...

U každého je to rozličné, individuálne, ale má to aj spoločný charakter: 30 starých ľudí zomiera ale vstáva jeden nový človek. Boh je trojjediný; Sme zachránení ako jednotlivci, ale spoločne.

Ef 2,14-18: „Ved' on je náš pokoj! On z oboch urobil jedno a vo svojom tele zbúral medzi nimi múr rozdelenia, nepriateľstvo, tým, že zrušil zákon prikázaní, spočívajúci v nariadeniach, aby v sebe z tých dvoch vytvoril

jedného nového človeka, a nastolil pokoj; aby v jednom tele skrze kríž v sebe samom zabil nepriateľstvo a zmieril oboch s Bohom. Prišiel a zvestoval pokoj vám, čo ste boli d'aleko, a pokoj tým, čo boli blízko; lebo skrze neho máme obaja v jednom Duchu prístup k Otcovi."

Tu je priamo pomenovaný kolektívny rozmer evanjelia.

Židia a helenistickí pohania - kedysi: žid videl u helenistu pohana; helenista videl u žida bl'abotajúceho barbara. Kristus múr zbúral, keď postavil kríž - je znamením odpustenia.

Boh sa obetoval človeku, aby ho zavolať do svojej Lásky.

Židia a Gréci sa stávajú jedno v Kristovi.

Otroci a slobodní sa stávajú jedno v Kristovi.

Žena a muž sa stávajú jedno v Kristovi.

Ako to kedysi bolo: Najprv bolo nádvorie pohanov (tí nemohli ísť d'alej) -> potom nádvorie žien (-//-) -> potom nádvorie laikov (-//-) -> d'alej nádvorie kňazov -> a na posledné sa mohol dostať len veľ'kňaz...

Ale chrámová opona bola roztrhnutá, aby všetkých ľ'udí zmieril s Kristom v Kristovi.

T. S. Eliot - Notes toward definition of culture - 15.-16.storočie: proces dezintegrácie západnej civilizácie => rozhádanie, prekliatie, ...

V pokání treba vyliet' rany, ktoré sme si navzájom zasadili. Za históriu, za súčasnosť, za všetko.

/Daniel Pastirčák - autorizované/